

258
то не можеше да откъсне изпълнен с обич взор от скъпото лице на жена си. Той я прегърна със широко, церемонно движение, целуна я три пъти по бузите, сияещ, изживяващ най-щастливия миг в живота си.

Елена забрави, че трябва да се поклони в дълбоко смирение пред своя баща-цар. С радостен вик тя се хвърли към него, протегна малките си ръчички към благосклонно усмихващото се лице. Иоан Асен я дигна висико във въздуха, сред шумното и радостно одобрение на народа.

Белослава целуна ръка на баща си, с наведени в моминска стидност черни клепки.

От всички страни тълпата се притисна около любимия си цар, всеки искаше да го докосне по дрехата, да целуне прашния му ботуш, милостивата му десница.

Иоан Асен забеляза скръбния, навъсен взор на пленника, който бе слязъл от коня си и мълчаливо наблюдаше избухването на народния възторг, застанал на няколко крачки от него.

Той му направи знак да се приближи. Кир Тодор целуна ръката на старата и младата царици, без да дръзне да дигне чело, оглъбен от безиилна, изгаряща скръб. Анна покани императрицата-пленница да се качи в кочията на госпожа Росица, а Димитри, Иоан и Ирина се присъединиха към людетe на княгиня Елена. Отново потегли тържественото шествие към широко отворените, наkichени с пряпорци и зеленина градски порти, заточи се край Етъра, под буря от зеленина и цвeтa, по посока към новата църква, където щеше да стане освещаването ѝ.

Връз прага на "Свети 40 мъченици" чакаше ^{ер}страйят архиепископ Василий, заобиколен от всички митрополити и епископи на старите предели. Снежнoбелият му филон бе изпъстрен с многобройни кръстове, везани с тъмни изумруди.

Иоан свали шлем, коленичи в набожно смирение и сведе чело пред разтрепераната благославяща десница на стареца. След това, следван от семейството си и ^ивсички велики и мали боляри, влезе в новата църква. Отиде право към стенния календар и се поклони пред оная картина,